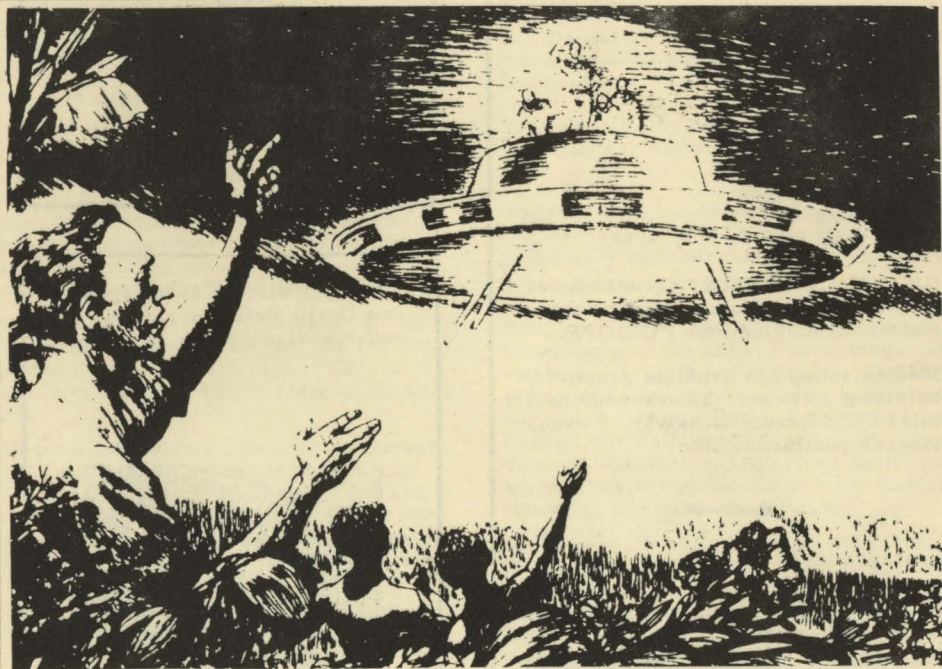

GIGOFF

INFORMATION

Göteborgs Informations Center för Oidentifierade Flygande Föremål

6

nov-dec

1972

**V-formationer av UFOs
över Sverige**

**Återkommande tefat över
Australien**

GICOFF-information

MEDLEMSTIDNING FÖR GICOFF.

Ahrenbergsgatan 14 A
416 73 Göteborg
Tfn 031 - 256207, 218710.
Pg 428503 - 7

I REDAKTIONEN:

Sven-Olof Fredrikson
Ingemar Hedenvik
Björn Högman
Siv Högman
Rickard Lidblom
Jörgen Karlsson
Göran Robertsson
Alf Tollhag
Sten Eklöv

GICOFF - INFORMATION utkommer med 6 nr/år. Tidningen distribueras endast till medlemmar i GICOFF.

Medlemsskap kan erhållas genom inbetalning av kronor 39 avseende helår, eller 21:50 avseende halvår, å ovanstående postgironummer.

Omslagsbild:

Boainai, Nya Guinea:

38 människor, däribland en anglikansk missionär, såg ett tefat komma ned från aftenhimlen den 26 juni 1959, sväva över dem och en av passagerarna kom fram för att se ned över den förbluffande gruppen.

Tryckt hos A KOPIA.

EFTERTRYCK FÖRBJUDES utan redaktionens medgivande.

MÖTESDAGAR under våren 1973.

9.1
23.1
6.2
20.2
6.3
20.3
3.4
17.4
15.5
29.5
12.6

VÄLKOMNA klockan 19.30.

Tag Linjebuss nr 4 (vid Heden) och åk till Vallhamra Torg, följ sedan anvisningarna på kartan.

*ADRESSEN ÄR, Långåkern 1.
(Intill skoaffären.)

Förord

Ja, så har då 1972 gått och det är dags att göra en liten slutsummering.

GICOFF har expanderat som förening och vi tror vi mognat något. För detta vill vi framför allt tacka Dig som stött oss antingen genom arbete eller genom att bara vara intresserad och stödja oss ekonomiskt.

Ett ökat medlemsantal för oundvikligen med sig ökade kostnader och ökade krav på oss som ägnar en stor del av vår tid till föreningen.

Liksom förra året och åren dessförinnan dras vi med ett ganska kraftigt underskott som måste täckas med frivilliga bidrag från framför allt oss i Göteborg, men även från andra. Vi har inga som helst förhoppningar om att få det att gå ihop under 1973 men vi anser oss trots detta motiverade att fortsätta.

För det första vill vi inte svika Er UFO-intresserade som stött oss och för det andra anser vi UFO-frågan vara av sådan vikt att den inte får släppas vind för väg.

Föreningslokalen i Göteborg har under 1972 tillförts en stor mängd material från hela världen. Det är framför allt en mängd utländska UFO-tidningar som vi får regelbundet men även en mängd mycket intressant material som bl a Boris Jungkvist i Stockholm skänkt. Boris Jungkvist har under närmare 20 år ägnat sig åt UFO-frågan och har under åren samlat en mängd mycket värdefullt material.

Vi har inte hunnit undersöka alla fall vi velat men ett stort antal UFO-observationer har dock uppmärksamats. En del undersökningar har givet en naturlig förklaring till fallen, en del inte. Vi tror att vi måste gå denna väg.

För att komma till klarhet med UFO-problemet måste vi ha korrekta uppgifter vilket bland annat innebär att alla vilseledande observationer måste sällas bort. Hit hör observationer som den 1.1.1972 (störtande ryskt raketsteg) den 5.10.1972 (fallskärmsslus) och den 26.10.1972 (raketuppskjutningen av Meteor 13) men även mycket mindre spektakulära ting som Venus.

Att räkna upp alla fall vi ansett som äkta UFO-fall anser jag onödigt men några bör man dock nämna då man ser tillbaka på år 1972.

Kurt-Ove Wilks närobservation i Kouriletho, norr om Torneå, är en av de bättre på senare år.

Gällivare-fallet, den 13.8.1972 uppvisar stora likheter med andra fall på senare år. Dessutom är här observationen väl dokumenterad genom många vittnen och fotografier.

Från den 10.10.1972 har vi en mängd observationer, vilka redovisas i detta nummer

Under hösten kunde vi notera flera mycket intressanta fall i Småland. Vi kan på grund av utrymmesskäl inte publicera dessa förrän i nr 1/73.

UFO-problemet har under 1972 rönt en hel del uppmärksamhet i massmedia och vad som här är mest glädjande är den positiva inställning som många journalister och andra intagit. Pekka Langer har behandlat det i sitt morgonprogram, ungdomsredaktionen vid Sveriges Radio i Malmö har behandlat det och ett flertal tidningar har skrivit artiklar.

En av årets höjdpunkter var utan tvekan Gösta Rehns tredje bok, "Tefaten är här". Genom den har han ytterligare dokumenterat sin särställning inom svensk UFO-forskning. Genom sitt mångåriga arbete och sina stora kunskaper inom ett vitt verksamhetsområde har han bidragit som ingen annan i Sverige till att UFO-frågan nått ut till allmänheten.

Sven Magnusson hade i Sökaren nr 9/72 en mycket bra artikel om GICOFF, skriven av Bertil Nilsson. Den positiva reaktion vi fått på denna artikel stärker ytterligare vår uppfattning att intresset för UFO-frågan är mycket utbrett.

Att samla intresserade är väldigt mycket ett informationsproblem och vi avser att under 1973 arbeta vidare på den inslagna linjen.

Som alla märkt har vi tittat som tätt änd-

forts på sid 23

ETI-teorin, i samband med ufonauter, stöds av vetenskapsmän världen över

ILLUSTR. TECKN. NR 3

Illustrations for 'UFO Occupant Reports'
by Hal Crawford

Forts från föregående nummer:

Av Brian C. Cannon

Ännu en rapport om ufonauter kommer från staden Rinkerode i Tyskland.

En biografmaskinist herr Hoge var på kvällen den 9 oktober 1954 på väg hem, då han såg något han först trodde var ett flygplan, som höll på att nödlanda. Cirka 75 meter från vägen upptäckte Hoge ett blått ljus, som kom från ett cigarrformat objekt på marken. Under farkosten stod fyra gestalter klädda i gummi-liknande overaller, livligt sysselsatta med ett eller annat arbete. Gestalterna var 1,2 meter höga och hade stora överkroppar och huvuden.

I Frankrike följde en intensiv undersökning på en fascinerande rapport från Valensole den 1 juli 1965. Carol och Jim Lorenzen, två av grundarna till Aerial Phenomena Research Organization (4), beskrev de närmare omständigheterna vid detta fall i sin bok *Flying Saucer Occupants* (Signet, The New American Library):

Maurice Masse arbetade på sitt lavendelfält tidigt om morgonen, då han hörde ett högfrekvent, visslande ljud. När han rundade en hög med stenar såg han en fotbollsformad (något oval) farkost vilande på sex "ben" på marken.

Masse gick fram mot objektet och upptäckte plötsligt två varelser som skenbart undersökte en av lavendelpantarna. Då Masse var ca 7,5 - 10 meter från besökarna, riktade en av dem ett rör mot honom, vilket genast gjorde lanbrukaren lam. (Se illustr. teckn. 4.) Masse var vid fullt medvetande hela tiden och han beskrev senare de två skepnaderna som invaderade hans mark.

Det var "små män", till storleken ungefär som barn i åttaårsåldern, klädda i overaller. De hade enorma huvuden och deras hud var vit och slät. De ljud de två gav ifrån sig, var oförståeliga och enligt Masse kom det inte från deras munnar som saknade läppar. Ögonblicket senare gick de två åter in i farkos-

ten och flög snabbt bort i 45 graders vinkel.

Ufonautrapporterna från Miss Doreen Kendall, sjuksköterska vid Cowichan District Hospital, och Fred Yoos från Olds, Alberta, är blott ytterligare bevis för UFO - ETI-idéen.

Miss Kendall tjänstgjorde den 1 januari 1970, då hon såg ett enormt silverfärgat UFO genom fönstret i en av sjukhus-salarna, klockan var 05 på morgonen.

Det kägelformade objektet hade en genomskinlig kupol överst, genom vilken sjuksköterskan såg två gestalter, klädda i åtsittande dräkter. En av ufonauterna verkade vara upptagen med att passa farkostens kontrollapparater, medan den andre betraktade miss Kendall.

Efter att ha kretsat långsamt, moturs, under några ögonblick, flög UFO:t bort från sjukhuset och försvann i fjärran.

Mrs Frieda Wilson, en sjuksköterska, som arbetade tillsammans med miss Kendall, kom lagom för att se objektet sväva utanför barnavdelningen, just innan det gav sig i väg.

Fred Yoos hade vakttjänstgöring den 1 juli 1969, då en 6 meter lång, ellipsformad farkost landade mindre än 15 meter från honom.

Genom öppningar på sidan av det märkliga objektet upptäckte Yoos två gestalter, som rörde sig. Tydligt märkte de besökande också Yoos, för de avbröt plötsligt sin verksamhet för att betrakta den förbluffade mannen.

Lika plötsligt som den kom steg farkosten snabbt till väders och försvann. Yoos sade senare, att det grönfärgade UFO:t var ca 4,3 - 4,9 meter brett på mitten och omkring 3 meter högt.

Redogörelserna för dessa observationer kan jämföras med rapporter från följande, som ägde rum tusentals mil från varandra.

Mrs Eileen Moreland, en lantbrukarhustru från Blenheim på Sydön, Nya Zeeland, steg upp tidigt en morgon hösten 1968 för att se till sina kor. Det låg dimma över

inhängnaden, när hon skulle sätta igång med arbetet. Plötsligt syntes två gröna ljus genom dimman. Mrs Moreland trodde först det var månen hon såg under ovanliga atmosfäriska förhållanden, men då "ljusen" såg ut att komma närmare, växte det plötsligt fram konturer av en farkost i dimman. Snart var det tallrikformade objektet bara 4, 5 meter över den förskräckta Mrs Moreland och hon sprang bort för att söka skydd under några tallar ca 35 - 40 meter bort.

Farkosten var "rund och klumpig med två två rader av jetstrålar kraftigt lysande från en ring i centrum", erinrade sig kvinnan. Genom en kupol överst på UFO:t såg hon två varelser i färd med att manövrera den svävande farkosten. Båda var klädda i skinande metallliknande dräkter och när en av gestalterna gick omkring var Mrs Moreland helt säker på att hon såg en "person". När hon tittade fram ur trädens skydd, gick UFO:t ned mot henne och för plötsligt bort som en blix med ett högfrekvent, tjutande ljud.

Nio år tidigare, en av de sista dagarna i oktober 1959, var ett strömavbrott inledningen till en anmärkningsvärd ufo-naut-observation i Mariannelund, Sverige.

Gideon Johansson, övermontör, letade efter orsaken till ett fel i elförsörjningen på sin arbetsplats, då han såg något som liknade ett flygplan i nöd. Men det nedåtgående vita ljuset stannade mitt i luften - något som ett störtande flygplan inte kan tänkas göra. Långsamt sänkte sig UFO:t tills det var ett par meter över gatan. När det närmade sig Johansson upptäckte han att det strålade vita ljuset, som först fångade hans uppmärksamhet, tycktes vara en kabin ovan på ett mycket större föremål.

Under de följande två minuterna betraktade Johansson UFO:t på helt nära håll. Genom den glasliknande kabinen såg elektrikern två varelser, ivrigt sysselsatta med något, som Johansson inte kunde se. Deras ansikten var kritvita, och de hade avlånga huvuden utan antydning till hår. Bägge gestalterna var klädda i vitt och satt på någon sorts trubbvinkliga strömlinjeformade sitsar.

Johansson tyckte att varelserna var mindre än en normal människa.

"Dessa vitklädda män var till storleken inte större än 14-åringar," sade han.

Medan han betraktade en av ufonauterna, som stirrade på honom, släcktes plötsligt ljuset i kabinen. Vinddraget från farkosten, då den flög bort, fick Johanssons byxben att fladdra, och elektrikern var vid denna tidpunkt mycket upphetsad.

Medan några få andra såg samma ljus, såg ingen annan farkosten på så nära håll. Det fanns ingen förklaring på observationen, eller på det mystiska strömavbrottet före UFO:ts plötsliga framträdande.

Alla dessa saker i förening med den övriga strömmen av redogörelser pekar på realiteten, att "någon däruppe verkligen håller ett öga på oss". Som så mycket i hela fenomenets tvekygda natur, står ufonauternas syfte inte klart för oss, men det ser ut att bara röra sig om rekognoscering.

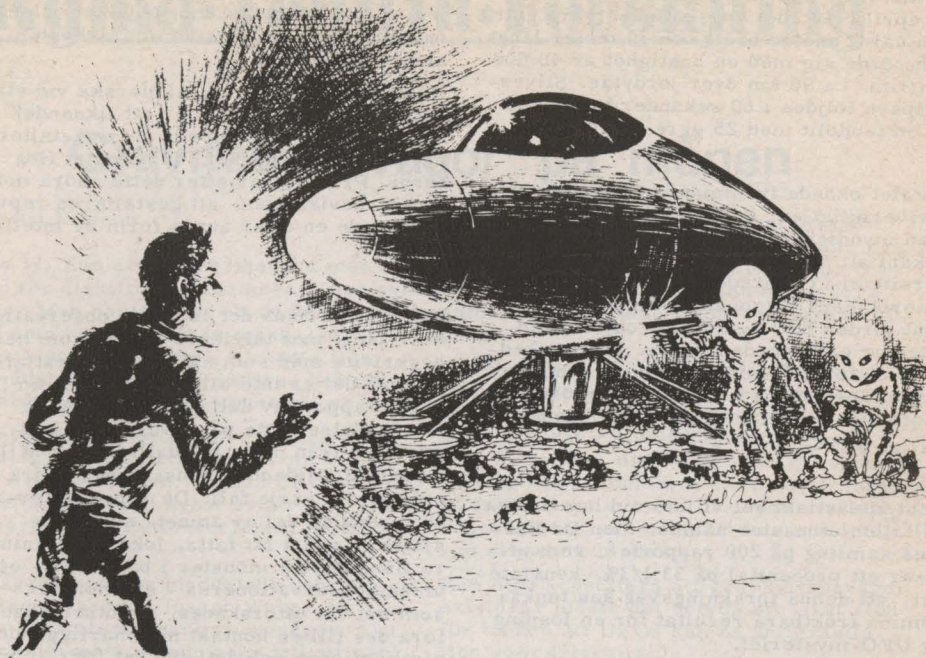
Free-lance-skribenten Otto Binder (5) utpekar rätt dramatiskt UFO:na och deras besättnings handlingar som exakt motsvarande NASA:s väntade bemannade undersökning av Mars och andra planeter, från forskningssonder i bana till hemliga upptäcktsresor på planetytorna för att se om intelligent liv finns.

Dessa varelsers handlingar eller uppförande visar en vänlig men ointresserad hållning till invånarna på vår planet. Bortsett från några enstaka tillfällen med våld och påstådda kontakter, tycks dessa varelser för tillfället nöja sig med att observera våra levnadsförhållanden på avstånd och deras ärenden på jorden ser ut att vara inskränkta till insamling av jordprover, en aktivitet som upprepade gånger rapporterats av ufonaut-vittnen.

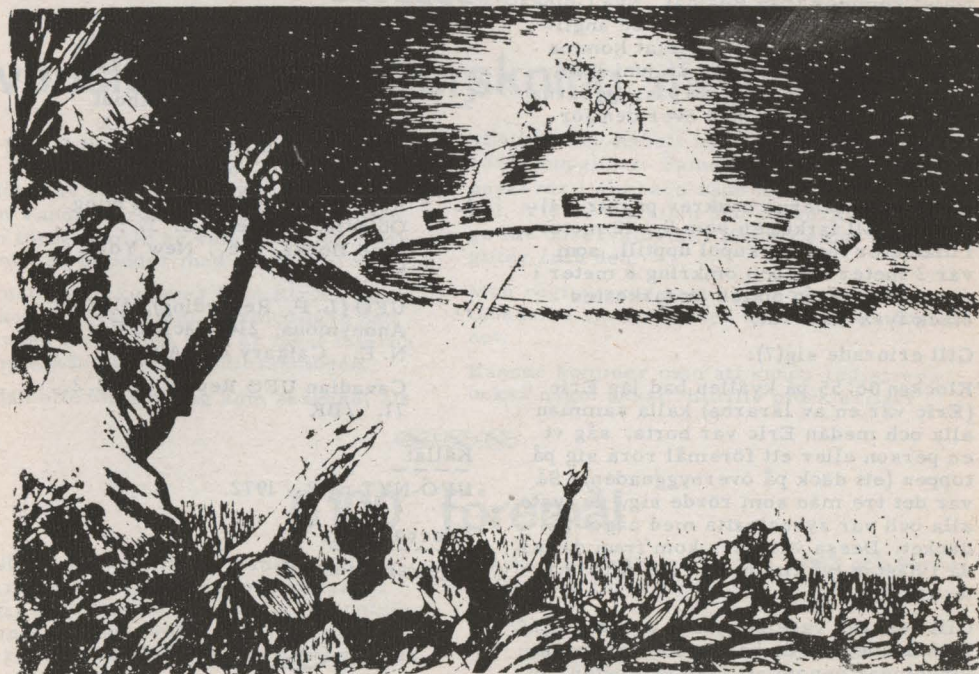
Binders misstankar om ett reguljärt utforskningsprogram, företaget av en annan civilisation, i likhet med vår egen rymdforskning, tycks passa på många punkter.

Oidentifierade objekt i omlopp över vår planet är spårade så tidigt som år 1949 - åtta år före det ryssarna sände upp Sputnik 1, jordens första rymdfarkost.

Edward D Ruppelt (6) tidigare chef för amerikanska flygvapnets Project Blue book, uttalade, att den amerikanska

ILLUSTR. TECKN. NR 4

ILLUSTR. TECKN. NR 5

flottan hade sparat ett sådant objekt den 24 april 1949, det uppskattades vara gott och väl 12 meter brett och 30 meter långt och rörde sig med en hastighet av 40 000 km/tim, ca 90 km över jordytan. Silver-ellipsen följdes i 60 sekunder med hjälp av en teodolit med 25 ggrs förstoring.

Antalet okända främmande satelliter är otvivelaktigt en välbevakad hemlighet, men myndigheterna har liksom Ruppelt erkänt att något sådant existerar. Universitetet i Colorado har bekräftat att amerikanska astronauter vid kretslopp runt jorden har observerat objekt som inte har gått att identifiera. (Detta skedde dock först i andra omgången - då det påpekades, att de i rapporten anförda "naturliga" förklaringarna inte kunde hålla. SUFOI.)

Rent statistiskt vet vi inte vid hur många tillfällen ufonauter nämns, men Dr Valleys samling på 200 rapporter, som utvisar ett procenttal på 33 1/3%, konstaterar, att denna forskningsväg kan tänkas rymma fruktbara resultat för en lösning av UFO-mysteriet.

Det mest anmärkningsvärda bevismaterialet kommer från Boainai, Nya Guinea, där 38 människor, däribland en engelsk missionär, såg ett tefat komma ned från aftonhimlen den 26 juni 1959, sväva över dem och en av passagerarna kom fram för att se ned över den förbluffande gruppen.

Enligt rapporterna beskrev pastor William B Gill farkosten som 9 - 12 meter i diameter med en kupol upptill, som var 3 meter hög och omkring 6 meter i diameter. Från botten av farkosten stack fyra "ben" ut.

Gill erinrade sig(7):

"Klockan 06.55 på kvällen bad jag Eric (Eric var en av lärarna) kalla samman alla och medan Eric var borta, såg vi en person eller ett föremål röra sig på toppen (ett däck på överbyggnaden). Så var det tre män som rörde sig, de lyste alla och var sysselsatta med något på däck. Dessa varelser kom fram då och då i nästan två timmar." (Se illustr. teckn. 5.)

Gill beskrev varelsernas manövrar och förklarade, att de besvarade gruppens vinkningar genom att från farkosten vin-

ka tillbaka. En av eleverna riktade strålen av sin ficklampa mot objektet och ett ögonblick såg det ut som om farkosten skulle landa.

Nästa kväll såg en sjuksköterska vid stationen samma UFO (eller ett liknande) och Gill och eleverna såg åter gestalterna röra sig på däck, då objektet flög förbi. Prästen var efter detta andra möte överbevisad om, att gestalterna representerade en eller annan form av intelligent liv.

Utan tvivel finns det liknande observationer, långt mer talrikare än vad som här beskrivits men som aldrig har berättats om och det är inte alls oväntat. En entasta rapport av detta slag, tas på de flesta platser inte på allvar, men rapporterna från miss Kendall, pastor William Gill, Gideon Johansson och andra existerar i varje fall. De representerar en invecklad del av ämnet, som i sig självt är svårt att fatta. Icke desto mindre finns det ett mönster i både UFO- och ufonautobservationerna - ett mönster som om det utforskades, eventuellt kan föra oss till en kontakt med närliggande civilisationer och det mycket förr än vi tror.

Referenser:

4. Aerial Phenomena Research Organization, 3910 E, Kleindale Road, Tucson, Arizona 85716.
5. What We Really Know About Flying Saucers; Binder, O. (Fawcett Publications, Inc., Greenwich, Conn., 1967).
6. Report On Unidentified Flying Objects; Ruppelt, E. J. ; (Ace Books, Inc., New York, N. Y. 1956).
7. UFO (L. P. Recording). UFOs Anonymous, 2148 McKid Cr., N. E., Calgary 62, Alta. Canadian UFO Report nr. 2.2., 71. /BK

Källa:

UFO-NYT nr 2 - 1972.

Översättning:

Ingemar Hedenvik

Rymd·Teknik·Forskning

Gravitationsvågor på månen

Av Bertil Nilsson

Apollo 17, den sista amerikanska månfärden för åtskillig tid framöver, har avslutats. Man har samlat ett oerhört material som kommer att ta många år att bearbeta och kan komma att kasta ljus över sådana frågor som jordens och månens ålder, universums uppkomst m m.

En lång tid kommer också signaler från den vetenskapliga utrustning som lämnades kvar på månen. En för UFO-intresserade sensationell nyhet är att man lämnat kvar en gravitationsdetektor på månytan.

För några år sedan meddelade den amerikanske forskaren Joseph Weber att han kunnat konstatera gravitationsvågor. Detta är den direkta anledningen till att detta mätinstrument placerats på månen. Det

är på inget sätt allmänt erkänt att det skulle kunna finnas något sådant som gravitationsvågor och det skulle betyda oerhört mycket för förståelsen av universums natur om man kunde registrera sådana.

De vågor som Weber uppmätt förefaller komma från vintergatans mitt och ha oerhörda energimängder. En teori är att de kommer från ett ofattbart stort "svart hål" i rymden, där en så kraftig komprimering eller implosion sker att all massa på fantastiska avstånd dras samman och koncentreras så starkt att inte ens ljus kan slippa ut därifrån.

Kan man konstatera att gravitationsvågor existerar måste det betyda ett visst stöd för tanken att UFOs kan ha antigravitation som drivkälla.

Svensk norrskensforskning med satellit

Av Bertil Nilsson

I slutet av november sköts en satellit upp från Vandenberg's flygbas i Kalifornien. Den förde upp 32 kg vetenskapliga instrument i en cylinder med måtten 90 x 76 cm.

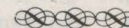
Utrustningen kommer från Kiruna geofysiska observatorium, förmodligen den svenska institution som är mest internationellt känd inom rymdforskningen.

Redan efter någon dag kom beskedet att

allt gått väl och att instrumenten börjat sända uppgifter. Satelliten - Esro IV - passerar i sin bana både nord- och sydpol. Vid de tillfällen den passerar Sverige tar observatoriet i Kiruna emot uppgifter från den.

Man registrerar partiklar som kan misstänkas ha samband med norrskensfenomenet.

Kanske kommer man att kunna registrera också något annat, hittills oförklarligt?

6100 föremål

NORAD, den nordamerikanska Luftförsvarsstaben i Colorado, meddelar att sedan rymdåldern inleddes med Sputnik 1 den 4 oktober 1957 har sammanlagt över 6 100 föremål skjutits upp i rymden.

Av dessa har USA stått för 3 082 och Sovjetunionen för 3 023.

Källa:

TT-DPA

lakttagelse under höbärgning

Datum: Fredagen den 4. 8. 1972.
Plats: Rudskoga i Kristinehamns södra kommun.
Tid: Omkring kl 15.
Vittne: Jordbruksarbetare Arvid Andersson.
Väderlek: Klart väder.
Observationstid: Cirka 2 minuter.

Arvid Andersson berättar:

"Jag arbetade med höbärgning och hade nyss lastat färdigt. Jag lade mig på rygg i höet i väntan på att min arbetskamrat på marken skulle köra hem lasset. Denne hade dock gått för att göra något annat. Jag låg nu och såg rätt upp mot himmelen och fick då rätt över mig se en ljus

fläck som rörde sig mycket hastigt mot nordost. Sedan jag följt den med ögonen ett stycke, ändrade den hastigt form till ett runt föremål med ett torn i mitten på vilket gluggar som fönster syntes. Om hela föremålet roterade eller om bara tornet gjorde det, kunde jag inte se. Det var silvervitt till färgen och blänkte i solen så det gjorde ont i ögonen. Föremålet var endast synligt ett par minuter innan det försvann vid horisonten. Jag sökte påkalla min kamrats uppmärksamhet men han hörde mig ej."

Källa:

Nya Wermlands-Tidningen av den 7. 8. 72 samt ifyllt frågeformulär av Arvid Andersson.

☆☆☆☆

Samma "himlasken" över två olika orter i Mellansverige

Datum: 18 augusti 1972.
Plats: Örebro.
Tid: 01. 30.
Vittne: Krister Larsson.
Observationstid: Cirka 2 timmar.

Tjänstgörande polismannen Krister Larsson fick natten till fredagen den 18 augusti flera telefonsamtal från personer som berättade om ett starkt ljussken nordost om staden.

Larsson gick upp på polishusets tak och fick då se samma sak.

Han beskriver föremålet så här: "Det lyste skarpare än en vanlig stjärna, när det var i sin helhet."

Han berättar vidare att ljuset varierade på ett sätt som tyder på att föremålet ställt sig på kant.

Larsson tyckte även att det kom rök ur föremålet då det rörde sig.

"Kärnan i kroppen var tydligt fast men med en ljuskrans, typ gloria."

Han kunde observera föremålet i cirka 2 timmar, då en molnbank skymde vidare observation.

Larssons uppfattning är dessutom bl a att föremålet har hållit sig ganska stilla och endast förflyttat sig obetydligt i sidled och höjdlid.

Larsson ringde till flottiljvakten i Västerås och bad att någon skulle undersöka saken. Det visade sig då att någon flygaktivitet ej förekom den natten, däremot kunde man klart och tydligt se samma ljussken som i Örebro.

Datum: 18 augusti 1972.
Plats: Västerås.
Tid: 01. 30.
Vittne: Anonymt.
Observationstid: Cirka 20 minuter.

Flottiljvakten i Västerås fick den aktuella natten ett telefonsamtal från Krister Larsson i Örebro, som bad honom undersöka saken.

Vittnet gick då ut och fick se föremålet, ljusstarkare än en vanlig stjärna i ONO.

Han beskriver föremålet så här:

"Efter en stund tyckte jag att skenet avtog, men detta kan bero på att föremålet svängde kring sin egen axel."

(Samma rörelse beskrev Larsson genom talet om pulserande ljus.)

Den molnbank som Larsson beskrev komma ca kl 03.00 kom naturligt nog tidigare i Västerås och redan vid 02-tiden blev ytterligare observation omöjlig.

I Västerås kunde vårt vittne inte se någon rök, som fallet var i Örebro.

Red kommentar:

Det rör sig med all sannolikhet om ett och samma föremål - detaljerna tyder på detta.

Dessutom tyder uppgifterna på att föremålet befunnit sig på hög höjd.

Källa:

Skånska Dagbladet av den 20. 8. 1972. Två frågeformulär som bearbetats av Sten Eklöv i Borås.

☆☆☆☆

"Tefat" avslöjas som militära fallskärmsljus

Av Antti Hulterström.

Följande händelse inträffade den 5 oktober 1972.

Var det flygande tefat?

Under denna rubrik kunde man i Västerbottens Dagblad av den 10. 10. 72 läsa följande:

"Två värnpliktiga vid I 20 i Umeå såg under en övning i Tavelsjöområdet för ett par dagar sedan två romblänkande, lysande föremål vid horisonten. Föremålen rörde sig upp och ned. Flygande tefat?"

De värnpliktiga, Göran Malmström från Ånge och Leif Jacobsson från Frösön, var ute på spaningsuppdrag vid åttatiden på kvällen strax norr om Tavelsjön på områdets högsta punkt.

- Det var i riktning mot Umeå vi såg de två ljuskropparna, berättar de värnpliktiga, som också påpekar att de varken var berusade eller uttrötta. Vid kontroll visade det sig att det inte förekommit någon flygaktivitet i det aktuella området. Nu vill man veta om det kan finnas någon naturlig förklaring till ljuskropparna, som man betecknar som mycket mystiska."

Så långt Västerbottens Dagblad.

I Västerbottens Kuriren kunde man läsa följande rubrik den 9. 10. 72:

"Var det tefat spanarna såg"

De två värnpliktiga och ytterligare tre vittnen, varav ett vill vara anonymt, har fyllt i var sitt frågeformulär som genom vår medarbetare Antti Hulterströms försorg kommit GICOFF tillhanda.

Vittnenas berättelser överensstämmer i stort sett och de skillnader som där finns har inte varit av någon avgörande betydelse för det slutliga undersökningsresultatet.

Av vad som hittills framkommit, har det inte gjorts någon grundligare undersökning av fallet från varken VK:s eller VD:s sida. Detta föranledde då Antti Hulterström i Umeå att med de anmälda vittnenas hjälp göra en undersökning av händelserna samt bad oss vid GICOFF-redaktionen att granska denna tillsammans med de nämnda frågeformulären och kartor över området där händelsema ägt rum.

Efter att ha sett de uppgifter som kommit oss tillhanda, tycker vi att Antti Hulterströms rapport är så uttömmande, att vi här kan publicera den i originalskick, dock med några smärre ändringar av underordnad betydelse.

Vittnena i Åbyn

Klockan 19.40 iakttog fruarna Hjördis Rehman och Birgit Johansson, Åbyn, två klart lysande sken utanför huset bortom horisonten. Efter att ha stått och tittat ut en stund genom fönstret gick de ut på balkongen, varvid de nu kunde iaktta fyra stycken klart lysande "föremål". Då de återvände in kunde de nu se två ljuskroppar.

Observationstid 8 - 8,5 min.
(Uppskattad tid.)
Elevationsvinkel 15 - 30 grader.
Observationsriktning sydost eller 145 grader.
Uppskattat avstånd 1 000 meter.

Fenomenet rörde sig endast i vertikal riktning räknat från 30 grader mot horisonten.

Vittnena på höjd 229

Klockan ca 20.00 iakttog värnpliktiga Göran Malmström och Leif Jacobsson under ett spaningsuppdrag, höjd 229 öst Storchäggsjö, två starkt lysande ljuspunkter på himlen. De dök plötsligt upp samt dalade sakta ryckvis nedåt mot horisonten och försvann nedanför denna. Detta ljusfenomen återkom fyra gånger parvis.

Vid ett tillfälle iaktogs endast ett föremål (VK).

Observationstid 20 min. (Uppskattad tid, klockor saknades.)
Elevationsvinkel 15 - 30 grader.
Observationsriktning öst eller 90 grader.
Uppgift om avståndet saknas.

Fenomenet rörde sig endast i vertikal riktning utom vid ett tillfälle då det rörde sig i sidled under några sekunder.

Det anonyma vittnet

Det anonyma vittnet vars observationsplats var belägen i Umeå-området meddelar att en landstigningsmanöver ägde rum vid den aktuella tidpunkten i Holmsund - Obbolaområdet. Under denna landstigningsmanöver användes fallskärmsljus med mycket intensivt sken. Dessa

iaktogs av honom själv under den aktuella tidpunkten.

Elevationsvinkel 10 - 15 grader.
Observationsriktning sydsydost eller 160 grader.

Väderutsikter.

Muycket god sikt, mer än 75 km.
Molnfritt, stjärnklart.
Vinden var västlig, ca 5 - 6 m/sek.
Temperaturen var +4 grader C.

Vad som verkligen hände

Ref.: Tandtekniker Leif Dahlvid, Holmsund.
Under den aktuella tidpunkten på repövning i målområdet.

Målområdet var sydkusten av Holmögd. Militärt område med bunkeranläggningar och kustartilleripjäser etc. Övningen var arrangerad av KA 5 Härnösand.

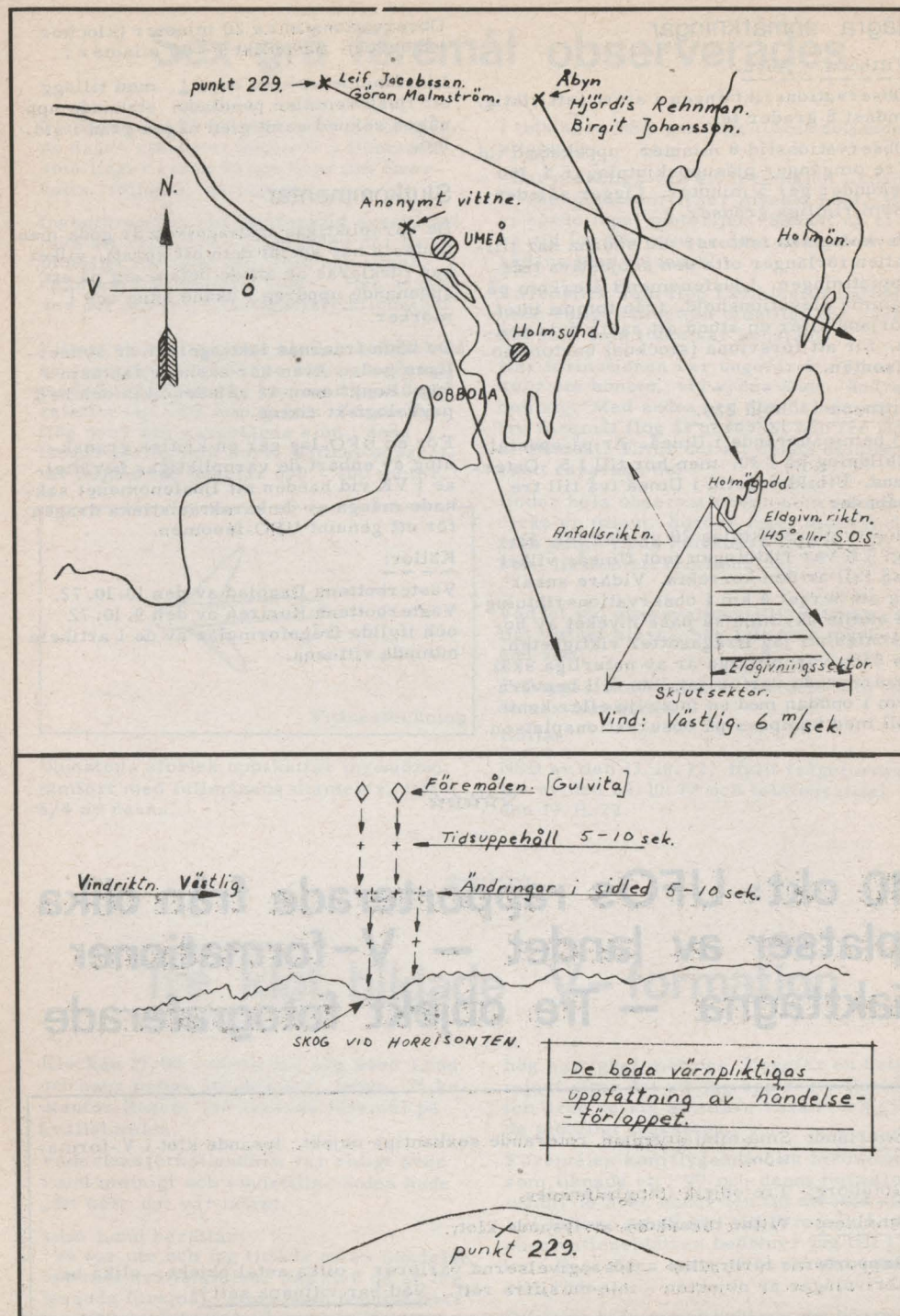
Den aktuella kvällen anföll en grupp helikoptrar målområdet, i avsikt att landsätta Fi-trupper. Helikoptrarna var mörklagda. Emellertid upptäcktes dessa ganska tidigt. Larm gick, lysraketspjäser började sin eldgivning för att lysa upp målområdet. Pjäserna kan avskjuta fallskärmslysraketer i par eller om fyra. Eldgivningsriktning ca 130 grader. Höjd 200 och däröver. Effektiv lystid upp till 100 sekunder eller under gynnsamma vindförhållanden ännu längre. Skenets färg intensivt gul-vitt.

Jag kan vidare tillägga att vid ett par tillfällen antändes endast ett av fallskärmsljusen. Ammunitionen var gammal och från andra världskriget.

Hur länge själva slaget om Holmögd varade kunde Dahlvid inte ange, svårt i stridens hetta.

Det karaktäristiska med fallskärmsljusen är att de skjuts ut på banans högsta punkt från moderprojektalen. Fallskärmen vecklas ut och ljusämnet antänds. I detta ögonblick dyker de således upp som ur tomma intet, stannar upp någon sekund innan de sakta, pendlande börjar dala nedåt. Vid plötsliga vindstötter i kombination med pendelrörelsen kan fallskärmen fångas upp av vinden, synbart stanna upp, pendelrörelsen blir större, fallhastigheten blir ryckig etc.

fortsättning

Några anmärkningar

Vittnena Åbyn.

Observationsriktningen i stort sett riktig, endast 5 grader fel.

Observationstid 8 minuter, uppskattad tid. Tre omgångar pjäsuppskjutningar á 100 sekunder ger 5 minuter. Ligger således inom rimliga gränser.

Psykologiska faktorer vid sådana här tillfällen förlänger ofta den subjektiva tidsuppfattningen. Ljusfenomenet återkom på samma elevationshöjd, från tomma intet, började efter en stund att sakta dala nedåt, för att försvinna (slockna) bortom horisonten.

Vittnena höjd 229.

Ej hemmahörande i Umeå. Är på specialutbildning på I 20, men hör till I 5, Östersund. Utbildningstid i Umeå två till tre månader.

Observationsriktning 20 grader fel. Enligt VK var riktningen mot Umeå, vilket i så fall är den korrekta. Vidare anser jag att berget 4 km i observationsriktningen skulle skymma så pass mycket av horisonten att jag ifrågasätter riktigheten. De båda värnpliktiga är av naturliga skäl reserverade varför jag inte vill besvara dem i onödan med en intervju eller kontroll med kompass på observationsplatsen.

☆☆☆☆☆

10 okt: UFOs rapporterade från olika platser av landet — V-formationer iakttagna — Tre objekt fotograferade

Norrland: Små miniatyrplan, roterande sexkantiga objekt, lysande klot i V-formation.

Göteborg: Tre objekt fotograferades.

Småland: Vittne bländades av lysande klot.

Rapporterna förbryllar - tidsangivelserna varierar - olika antal objekt - olika beskrivningar av objekten - inte en siffra rätt. Vad har vittnena sett?

Observationstid ca 20 minuter (klockor saknades). Sannolikt 7 - 10 minuter.

Ljusfenomenet som ovan l. med tillägg att ljusföremålen pendlade, stannade upp någon sekund samt gled någon grad i sidled.

Slutkommentar

De värnpliktigas iakttagelser är goda men fantasin har spelat dem ett spratt, vilket kan förklaras av att de befann sig på ett spännande uppdrag i okänd skog och i mörker.

De båda fruarnas iakttagelser är synnerligen goda. Även här skenade fantasin i väg. Reaktionen är således äkta och helt psykologiskt riktig.

För en UFO-log ger en kritisk granskning av enbart de värnpliktigas berättelse i VK vid handen att ljusfenomenet saknade många av de karaktäristiska dragen för ett genuint UFO-fenomen.

Källor:

Västerbottens Dagblad av den 10.10.72, Västerbottens Kuriren av den 9.10.72 och ifyllda frågeformulär av de i artikeln nämnda vittnena.

Sex grå föremål observerades

Tisdagen den 10 oktober 1972 vid 12-tiden på dagen gjorde en ingenjör i Bönträsk, som ligger cirka 50 km norr om Överkalix, följande iakttagelse:

Ingenjören var vid middagstid sysselsatt med att räfsa löv i trädgården när han plötsligt får höra ett, som han säger, "ganska högt väsande ljud". Han beskriver det som ett "hastighetsfriktionsljud".

Vittnet tittade upp mot himlen och fick då se sex gråa föremål (se vittnesteckning) med skarpa konturer komma flygande på relativt låg höjd från söder. Föremålen flög över den närbelägna sjön i dess längdriktning mot norr. Vittnet uppskattar höjden till ungefär 600 - 700 meter.

Objektens storlek uppskattar ingenjören, jämfört med fullmånens diameter, till 3/4 av denna.

I tidningen NSD gör ingenjören följande uttalande:

"Det märkliga var att föremålen liknade Drakenplan som flyger mycket högt. Men vi hörde inget motorljud. Sådant är vi van vid för här brukar dom flyga över med sådana plan ibland."

Föremålen som flög i fylkingformation hade enligt vittnet en ofantligt hög hastighet som hela tiden var konstant.

När formationen var ungefär 6 - 7 km norr om honom, vid sjöns ände, ändrade den sig. Med andra ord den delade sig, tre föremål flög åt nordväst och tre flög åt nordost. Efter det att denna delning skett försvann de.

Under hela observationen, som varade i cirka en minut, hördes inget motorljud från dem. Enda märkbara ljud var ett sus, liksom ett friktionsljud.

Vädret vid observationstillfället var enligt vittnet klart, hög luft med mycket god sikt.

Tilläggs skall att även vittnets mor såg de sex föremålen.

Källa:

NSD av den 13.10.72, ifyllt frågeformulär av den 24.10.72 och telefonsamtal den 19.11.72.

☆☆☆☆☆

Tre klot bildade V-formation

Klockan 19.00 samma dag såg Sven Lund och hans pappa Johan Lund, Inbyn, 15 km utanför Boden, tre lysande föremål på kvällshimlen.

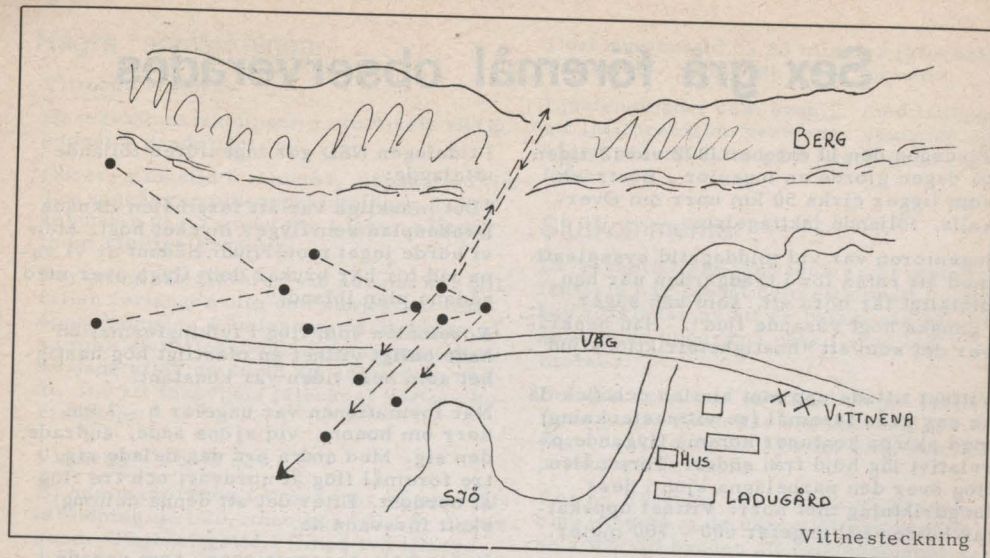
Väderleksförhållandena var enligt Sven Lund molnigt och vindstilla. Solen hade gått ner, det var mörkt.

Sven Lund berättar:
"Vi var ute och jag tittade av en händelse upp mot kvällshimlen. Jag fick då se tre lysande föremål, stora som tennisbollar (se vittnesteckning) på mycket låg höjd komma från norr. De flög med mycket

hög hastighet mot oss. Ungefär en halv minut efter det att jag upptäckte ljuskloten drog de sig närmare varann och gjorde plötsligt tvärstopp.

Föremålen kom flygande i en formation som liknade ett "V" och denna formation behöll de även under den tid de stod stilla i luften. Avståndet till föremålen från observationsplatsen bedömer jag till 1 - 3 km. Hela tiden lyste de oavbrutet intensivt röda.

Efter en halv minut bröt sig det högra föremålet ur V-formationen och flög öster-

ut där det försvann bakom ett berg. Det flög med mycket hög hastighet samtidigt som det lyste intensivt rött.

Under tiden stod de två andra föremålen kvar alldeles stilla. En halv minut senare återvände föremålet och intog samma position i formationen som det hade haft tidigare.

När ytterligare en halv minut förflutit försvann föremålen med snabb acceleration åt väster.

När de försvann flög föremålet, som hade varit på vänstersidan när de kom, först i formationen. Föremålet som hade befunnit sig först, flög till höger och det som befunnit sig på högersidan flög nu på vänstersidan. Med andra ord, alla bytte position men formationen liknade fortfarande ett "V". Hela händelseförloppet varade 2 - 3 minuter."

När GICOFF bad Sven Lund beskriva föremålets hastighet svarade han:

"Det enda jag kan säga är att en helikopter kan inte flyga så snabbt, likaså har inte ett flygplan en sådan acceleration som dessa föremål hade."

På en fråga om hur högt de flög vågade Sven Lund inte med säkerhet säga någon exakt höjd. Troligen några hundra meter upp.

Han jämför ljusstyrkan med solens. Skenet var mycket bländande men det lyste aldrig upp marken.

Källa:

NSD av den 12. 10. 72, ifyllt frågeformulär av den 23. 10. 72 och telefonsamtal den 19. 11. 72.

☆☆☆☆

Fyra roterande sexkantiga föremål observerades

Vad är det som försiggår i Norrland denna tisdagskväll? 10 minuter efter observationen i Inbyn dyker fyra föremål upp över Kiruna.

Klockan 19. 10 står chauffören Bror Aspe-

hult, Kiruna, vid fönstret i sin lägenhet och tittar ut. Han får då se fyra föremål komma flygande på låg höjd från sydost mot Kiruna. Deras flyghöjd uppskattar han till cirka 400 meter.

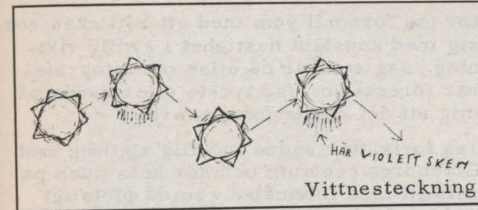
Bror Aspehult ropar genast på övriga familjen, som består av hustru och tre barn. Samtliga fem blir vittnen till hur dessa ljusklot flyger över Kiruna stad.

Aspehult berättar:

"Vi såg föremålen komma med hög hastighet, uppskattningsvis cirka 700 km/tim, från Gällivarehålet. När de passerade över Jägarskolan gjorde de en gir och flög söderut. Vid detta tillfälle var de som närmast oss, ungefär en kilometer bort. Föremålen försvann därefter vid skogsranden bortom Kiruna flygplats.

Eftersom föremålen kom från det håll där Kiruna Geofysiska observatorium ligger var min första reflexion att det var ballonger som sändes upp. Men snart förstod jag att det var omöjligt, föremålen rörde sig alltför snabbt.

Objekten såg ut som stora bollar med ungefär en meters diameter. Deras form var inte rund utan sexkantig (se vittnesteckning) men på grund av att föremålen roterade snabbt runt sin egen axel verkade de vara nästan runda. Samtidigt som de roterade rörde de sig i sick-sack, hoppande upp och ned på ett sätt som är omöjligt för flygplan eller helikoptrar att göra.

Hela tiden sken föremålen intensivt röda utom vid den uppåtgående rörelsen, då avgav föremålets nederdel ett violett sken. Det röda skenet var så intensivt att man bländades av det. Ungefär som när man bländas av solen när det är snö på marken.

Föremålen rörde sig hela tiden ljudlöst över kvällshimlen." (Aspehult hade öppnat fönstret.)

☆☆☆☆

Det var vi som flög tefaten

I NSD gör en helikopterpilot följande uttalande angående de konstiga flygande fö-

Vid ett tillfälle försvann föremålen bakom ett hus en kort stund.

Aspehult säger vidare att han omöjligt kan ha förväxlat föremålen med helikoptrar. Han har en bror som har flygcertifikat. Han har flugit både med honom och med andra i helikoptrar så han vet hur dessa beter sig.

"Av föremålens flygsätt att döma är det uteslutet att det skulle kunna vara några maskiner tillverkade av mänsklig hand", säger Aspehult.

INGA BALLONGER ELLER FLYGPLAN.

Enligt journalisten Duff Deutgen på NSD sände man inte upp några ballonger på tisdagskvällen från Kiruna Geofysiska observatorium. Inte heller från Esrange förekom det några uppskjutningar.

På Kiruna flygplats hade man vid den aktuella tidpunkten ingen flygaktivitet igång. Detta är också en förklaring till varför trafikledaren inte tittade ut över fältet när familjen Aspehult gjorde sin observation. På flygplatsen har man inte sett föremålen.

Vädersituationen:

Vittnets bedömning av föremålens flyghöjd får vi anse som mycket trovärdig. Vädersituationen på Kiruna flygplats, som inte ligger många kilometer från den plats Aspehult med familj gjorde observationen, var följande:

Vindstill, den horisontella sikten var 40 km, nästan mulet (7/8) valkmoln med molnbas mellan 300 och 600 meter, temperatur +6° C och lufttryck 1002, 8 mb.

Ovanstående väderobservation är gjord klockan 19. 00.

Källa:

NSD av den 13. 10. 72, ifyllt frågeformulär av den 8. 11. 72 och telefonsamtal den 23. 11. 72.

remålen som Börje Stridsman, Tärendö, såg inte långt från Ullatti den 10 oktober.

"Tefaten var sannolikt helikoptrar," säger fanjunkare Christer Ilbäck, pilot vid helikopterskolan i Boden.

Han flög själv en av fyra helikoptrar som deltog i en militärövning vid Ullatti den aktuella dagen.

Det var vid 18-tiden den 10 oktober som Börje Stridsman såg fyra flygande föremål omkring en mil väster om Ullatti. Stridsman var bergsäker på att det inte var helikoptrar.

"De var ljudlösa och rörde sig som hopande grodor eller som när man simmar bröstsim", berättar Stridsman.

Christer Ilbäck säger nu:

"Vi befann oss med våra helikoptrar precis där Stridsman såg de flygande föremålen, det måste ha varit oss han såg."

"Det var disigt vid marken. Detta kan förklara att ljusskenet från våra röda posi-

tionsljus fick de proportioner han upplevde. På 500- 600 meters håll är det också svårt att se stjärtbommen av en helikopter i mörker. Att Stridsman inte hörde något kan ha berott på att vi faktiskt inte ger särskilt mycket ljud ifrån oss."

Ilbäck säger också att de rörelser som Stridsman såg ett av föremålen göra - det lämnade gruppen och gjorde två girar - stämmer med hur han själv flög sin helikopter.

Den iakttagelse som senare samma kväll gjordes i Kiruna kan Ilbäck inte förklara. Helikoptrarna var i Kiruna på eftermiddagen men inte vid den tidpunkt då fyra "tefat" observerades.

Källa:

NSD av den 16. 10. 72.

☆☆☆☆

Tre lysande objekt fotograferades

Det är inte bara i Norrland det händer egendomliga saker denna tisdagskväll. Över Lärje, i Göteborgs utkant, fotograferar brandmannen Bertil Johnsen, Angered, tre objekt med rött sken. (Se foto.)

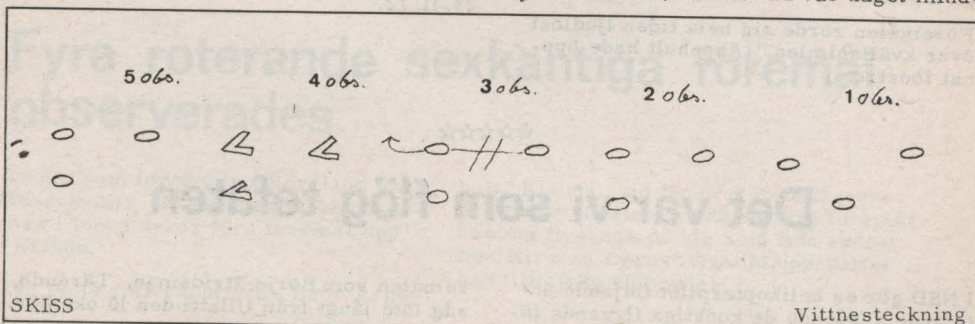
Kan detta ljusfenomen ha något samröre med de iakttagelser som gjordes i norra Sverige vid 12-tiden och 19-tiden samma dag?

Vi låter här brandmannen Bertil Johnsen berätta vad han sett:

"Klockan 17. 40 passerade jag Lärje i bil. På Angeredsleden uppfattar jag rakt i väs-

ter tre föremål som med ett rött sken rör sig med konstant hastighet i sydlig riktning. Jag stannar då bilen och fotograferar föremålen. Jag tyckte eller kände på mig att det skulle fotograferas.

Jag fortsätter sedan i sydlig riktning mot Göteborgs centrum och kör hela tiden parallellt med föremålen som då plötsligt ändrar formation (se skiss). Från det bakre föremålet rör sig en röd ljusstrimma, liksom en kondensstrimma, till det övre framförvarande föremålet. Denna röda ljusstrimma kapas sedan av på mitten, så att mitt emellan föremålen försvinner det en bit av ljusstrimman. När ljusstrimman, om det nu var något mind-

FOTOANALYS.

Del av originalbilden är uppförstorad 20 ggr.

Vad kornstorleken beträffar verkar den homogen över hela negativet d v s kornstorlek i föremål och omgivning verkar identiska.

re föremål som inte syntes eller om det var något annat som orsakade denna, kom in i det framförvarande föremålet stannade den upp ett tag för att därefter fortsätta ut framför föremålet. *

När ljusstrimman kommit ett stycke framför viker den av åt väster och försvinner mot två andra föremål med samma utseende fast med svagare ljus, vilka ligger längre väster ut. Samtidigt försvinner den röda ljusstrimman mellan de två föremålen långsamt, den liksom upplöses. Strax efter det att ljusstrimman försvunnit vrider sig de tre föremålen och bildar tre stycken "öppna trianglar", man kan också likna dem vid tre "V".

När föremålen får denna form så blir deras konturer skarpa också. Man kan se att det är fasta föremål. Denna V-form behåller de i ungefär en minut. Därefter vrider de sig tillbaka och får sitt ursprungliga utseende. Efter denna manöver försvinner föremålen ut mot havet i västlig riktning."

"De två föremålen som låg längre västerut lyste alltför svagt för att fastna på fotografiet."

* Hade ljusstrimman haft samma hastighet hela tiden hade den passerat igenom det "framförvarande föremålet" ögonblickligen.

☆☆☆☆

Lysande föremål bländade vittne

Något senare iaktogs ett lysande föremål i Småland. Händelsen inträffade klockan 19.15, fortfarande den 10 oktober, i Lindås som ligger utanför Emmaboda.

Vittnen till händelsen var sjukvårdsbiträdet Britta Samuelsson och hennes make Ivan Samuelsson.

Fru Samuelsson säger att det vid observationstillfället rådde klart väder med molnfri himmel.

Så här berättar fru Samuelsson:

"Klockan var strax efter sju på tisdagskvällen. Jag höll på med att skaka en matta på trappan till vårt hus. Jag fick då se ett ljus i nordnordost. Först tänk-

"Färdvägen var ungefär 10 kilometer och körtiden 10 minuter. Jag kunde inte ta fler foton på grund av att jag körde på motortrafikleden (Marieholmsleden) på vilken man inte får stanna. Väl framme vid nästa plats där det fanns möjlighet att fotografera var föremålen så svaga att det inte var lönt att ta några foton."

Kompletterande uppgifter:

Det var enligt brandman Johnsen låg dimma i Göta älv-dalen och himlen var molnfri.

Solen gick ned klockan 17.20 den 10 oktober vid Göteborgs horisont.

Observationstiden varade i hela 10 minuter, han kunde se föremålen genom sidorutan på bilen ända tills han kom fram till Stigbergstorget. De var nu alltför svaga för att kunna fotograferas.

Kameran som Bertil Johnsen använde var en IFBAFLEX, filmen Tri-X format 24 x 36 mm. Fotot är taget på 1/125 sek och bländare 1,8. Fotografen stod vänd åt väster när han tog bilden.

Avståndet var svårt att bedöma men föremålen befann sig troligen bortåt Lillhagen på Hisingen vid upptäckten, trodde vittnet.

Källa:

Ifyllt frågeformulär av den 25.10.72.
Telefonsamtal den 27.11.72.

te jag att det var ett flygplan som skulle landa på Skutaryds flygfält, vi bor ungefär 3 km från flygfältet, men plötsligt liksom vände sig föremålet rakt mot mig. Det lyste då med två starka ljus, som strålkastarna på en bil, dessa ljus var mycket bländande."

"Jag ropade genast på min make, som befann sig inne i huset, men när han kom ut hade föremålet ändrat kurs och flög nu åt öster med svagare ljussken. Han fick aldrig se föremålet när det var som starkast lysande. Vi såg föremålet försvinna bakom trädtopparna strax därefter."

Ljusskenet bländade henne så mycket att

hon hade svårt att se en kort stund efter händelsen. Vittnet säger vidare att hon blev lite orolig för ögonen på grund av det skarpa skenet.

Fru Samuelsson avslutar sin berättelse med orden:

"Det går ej med ord beskriva hur storslaget det var."

Kompletterande uppgifter:

Föremålet befann sig ungefär 3000 - 4000 meter NNO om henne när det var som närmast. Där stannade det upp några sekunder innan det ändrade kurs och flög öster-

ut. Vittnet uppskattar flyghöjden till ca 1000 meter. Inget ljud hördes från föremålet.

Föremålet som verkade vara en fast kropp hade inga skarpa konturer.

Storleken uppskattar hon till 1/10 av fullmånens diameter.

Hela observationen varade i ungefär en och en halv minut.

Källa:

Barometern av den 9.11.72, ifyllt frågeformulär av den 11.11.72.

☆☆☆☆

- Jorden Runt -

Utomordentligt fotografiskt dokument

På Korsika, ca 20 km från Bastia, höll några personer på att fotografera sina hus. En av dem hade Kodachrome-film i sin kamera.

Himlen var helt blå förutom några små vitaktiga moln som man kan se på den fullständiga bilden. Klockan var ungefär 19 och solen hade redan gått ned fredagen den 12 februari 1971.

Då framträdde plötsligt ett runt, vitglänsande objekt i deras synfält. Tre foton togs. Föremålet visade tre fjärdedelar av sin översida och rörde sig ljudlöst

och relativt långsamt medan det beskrev en nedåtgående bana samt förlorade i höjd. (Bilden visar tredje fotot.)

Sedan försvann föremålet plötsligt med "blixstens hastighet" i riktning mot flygfältet i Bastia.

Genom att lägga diapositiven ovanpå varandra ser man tydligt objektets bana från det ögonblick det upptäcktes till dess det försvann.

Vittnena - som vill vara anonyma - blev själva överraskade av bildernas goda kvalitet med hänsyn till den brådska under vilken de tre bilderna togs.

Föremålet reflekterade strålarna från den nedgående solen och såg ut att vara runt och metalliskt samt hade en kupol, på vilken man kunde urskilja två mörka smala band som skulle kunna vara två fönster.

"Phénomènes Inconnus" nr 1/72.

U-N övers.: A Krüger.

Källa:

UFO-Nachrichten nr 189, maj 1972.

Något förkortat.

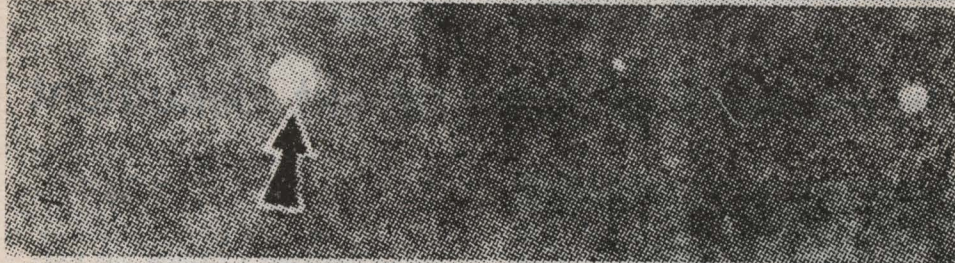
Oversättning: Per-Erik Hedén

Flygande tefat punktligt klockan 07.10

OP—Crowd watching UFO appear right on schedule. BOTTOM—Arrow points to

'Flying Saucer' on Schedule in Australia

Sydney (AP).

Flera hundra åskådare fotograferade en torsdagsmorgon i staden Taree, 32 mil norr om Sydney, ett mystiskt oidentifierat objekt (UFO), som sedan ca 14 dagar kunnat observeras en timme före soluppgången.

Objektet, som i september 1972 visat sig punktligt varje morgon kl 07.10, har tolkats som planeten Venus, rymdskepp, väderballong, reflekterande planetoid eller kommunikationssatellit.

Tydligt kan det punktliga "tefatet" endast ses i Taree. Från flygplan har man ännu inte lyckats upptäcka det hemlighetsfulla föremålet.

En reporter från Sydney beskrev objektet som "en liten glittrande fläck på himlen, för blotta ögat utan urskiljbar form". Med kikare kan man dock tydligt urskilja en "markant cigarrform".

Cirka 80 mil söderut upptäckte invånarna i Gippsland, Victoria, på den tidiga morgonhimlen ett sällsamt, blått och silverglänsande föremål med röd rand. Vid soluppgången sköt det iväg med svindlande hastighet och skrämd människor och djur.

En officer i Australiens flygvapen jagade UFO:t tre gånger under lika många dagar och betecknade sedan det hela som ett oförklarligt fenomen.

Källor:

International Harald Tribune/Paris den 15.9.1972

UFO-Nachrichten nr 195, november 1972

Oversättning: Bertil Nilsson

FÖRORD forts fr sid 3

rat tidningen. Vi tror att vi nu stabiliserat oss något, men några ändringar kan komma till nr 1/1973.

Angående medlemskap i föreningen och motsvarande prenumeration av tidningen vill vi påpeka att detta måste gälla kalenderår eller halvt kalenderår. Vi har tyvärr ingen möjlighet att administrera en prenumeration av nr 2, 3 och 4. Måste gälla antingen nr 1, 2 och 3 eller 4, 5 och 6.

Det har kommit till vår kännedom att GICOFF-Information försvinner i distributionen. Vi har känt till detta ett tag och mycket noga kontrollerat att tidning-

en kommit posten tillhanda. Trots detta har det i flera fall inträffat att tidningen ej nått adressaten. Vi ser detta som något mycket allvarligt och uppmanar Er att skriva och meddela oss om Ni inte fått alla nummer.

Som den uppmärksamme läsaren kommer att märka har vi denna gång strukit pressurklipp. Vi har så många undersökta fall att vi inte anser oss ha plats.

Vi på redaktionen vill passa på tillfället att önska alla en god fortsättning på det nya året. Vi hoppas på ett fortsatt samarbete och på Ert fulla stöd även under 1973. Utan det kan vi inte existera.

Sven-Olof Fredriksson

P S Glöm ej att berätta för Dina vänner om GICOFF. D S

BOKMALEN forts fr sid 24

Däniken spekulerar i att förlorarna i en kosmisk strid flytt till jorden och gömt sig genom att borra sig djupt ned. Men de nöjde sig tydligen inte med en plats - världen runt finner han orm- och drak-symbolerna som tecken på rymdfart. Han citerar nu också fler gamla skrifter med berättelser om rymdfärder.

Ingeniör Joseph F Blumrich, österrikare som i 14 år arbetat för NASA, läste i Dänikens bok Olösta gåtor om de tekniska inslagen i Hesekiels vision. Han slog upp sin bibel för att snabbt kunna vederlägga "svamlet". Men nästa år utkommer på tyska Econ-Verlag en bok med en teknisk utläggning av Hesekiels uppgifter, författad av Blumrich. En av Dänikens önskedrömmar har gått i uppfyllelse: En tekniker har tagit upp hans idéer till undersökning.

Erich von Däniken var ej först med tankarna att livet är äldre än jorden, att vi har kosmiskt ursprung, haft rymdbesök och att här på jorden funnits avancerade kulturer, i flera avseenden överlägsna våra nutida, men har lyckats sprida dessa idéer världeliga. Ingen har som han lagt ned ett så oerhört arbete på att under resor söka finna belägg för dem.

I sista kapitlet framlägger han kosmologiska och religiösa tankegångar.

I NÄSTA NUMMÉR BL A:

VÄRLDENS MEST OTROLIGA UFO-KONTAKT.

Hypnos, avslöjade ett fantastiskt kontaktfall - sanningsserum och lögnedektorprov bekräftade - POLISMAN FÖR OMBORD.

SKRÄMMANDE VITNESBERÄTTELSE FRÅN SYDLIGA DELARNA AV SVERIGE.

Vitnesteckningar, illustrationsteckningar och foto - frågan är befogad - VAD HÄNDER I VÅRT LUFTRUM?

Miss inte denna spännande och fascinerande läsning.

PRENUMERERA PÅ GICOFF-INFORMATION FÖR 1973.

Bokmalen:

Under denna rubrik ska vi i forts. sättningen låta medlemmarna själva recensera någon bok som de läst.

Bertil Nilsson anmäler här Erich von Dänikens senaste bok, GUDASÄD.

Flydde förlorarna i ett kosmiskt krig till jorden? Är vi deras ättlingar?

Erich von Däniken är vitalare och mer entusiastisk än någonsin i sin tredje bok på temat att våra förfäder kom från rymden eller haft besök därifrån.

I Gudasäd (Berghs, ca 35 kr hft), avbildar han klippväggar i Sete Cidades ruiner, Brasilien, med teckningar av UFO, rymdstation, astronaut i hjälm.

Fru Felicitas Barreto, som i 20 år levt bland indianerna vid Rio Paru, berättar bl a om Kayapo, vilka traditionellt vid högtidliga tillfällen bär ritualdräkter av flätad halm till minne av himlavarelsen Bep-Kororotis besök hos dem. Foton, tagna 1952, visar att de ser ut som våra mänfarears dräkter.

Polynesiernas masker liknar Däniken vid enmanshelikoptrar som spänns på ryggen.

Men besöket i grottorna i Ecuador står i särklass. Ett jättelikt tunnelsystem upptäcktes 1965 av ungerskfödde arkeologen Juan Moricz, sedan han vunnit indianernas förtroende. Däniken följer honom 240 meter ner till milslånga, rätvinkliga gångar med väggar och tak som förefaller glaserade.

Strålning påverkar kompassnålar och försvårar orienteringen. Konstgjorda ventilationsschakt återkommer regelbundet. De stiger in i en enorm sal - effekten är överväldigande. Den har måtten 110 x 130 meter. Moricz hävdar att den måste vara utsprängd.

Mitt i salen står ett bord och sju stolar, som tycks vara av ett självtempererande material men hårda och tunga som stål. En mängd djurfigurer: Saurier, elefanter, lejon, krokodiler, jaguare o s v, alla i rent guld, står därbakom.

Och så når de höjdpunkten: Ett bibliotek av dels plåtar, dels millimetertunna metallfolier, uppskattningsvis några tusen, oftast i format 96 x 48 cm. Vilket material har använts för att göra så tunna och stora folier som ändå kan stå upprätta? Varje blad är stämplat och fyllt med en skrift, som tryckt i en tryckpress.

Senare far de till pater Carlo Crispi i Cuenca. Denne har i 45 år på bakgården till sin kyrka samlat fantastiska silver- och guldskeer, skänkta av hans vänner bland indianerna. Det är ändå bara en bråkdel av vad som finns nere i tunnarna. Ett guldklot kan vara en avbildning av en rymdstation. Man hittar många kosmiska symboler.

Hos pater Crespi fotograferar Däniken en guldplatta med 56 tecken uppräddade, samma som fanns i biblioteket. Vem tyder denna skrift och vad har den att säga?

Är detta delar av det åtrådda inkaguldet?

Men elefantavbildningarna då? Elefantben som hittats i dessa trakter har alltid daterats till ca 12 000 f Kr och Inkatidens början sätts till ca 1 200 e Kr, och då fanns det garanterat inga elefanter kvar i hela Sydamerika.

forts på sid 23

Box 53138 - Storgatan 53
400 15 GÖTEBORG 53

11 03 54, 11 66 04, 11 02 66

LJUSKOPIERING - ALLT I REPRO - MIKROFILM - FILMHÄLKORT
CRONAFLEX - COPYLINE - REKLAM - REPORTAGE - DIA - XERO - OFFSET
FRAMKALLNING - KOPIERING - FILM - DISTRIBUTION - RITFILM - RITMATERIEL